

VELKÝ PÁTEK 10.4.2020:

1.text: Jan19,17-42

2.text: Židům 9,22

Milé sestry a bratři, milí přátelé, vážení čtenáři!

Celý křesťanský svět si dnes připomíná **největší událost** v dějinách lidstva. I přes mnohé pokusy tuto událost bagatelizovat, zesměšnit, postavit ji na jinou rovinu, podstata této události a skutečnost zůstává stále pouze jediná. **Je to záchrana hříšného člověka.**

Od počátku dějin člověka byla tato záchrana zaslíbena. V Ježíši Kristu byla prakticky zrealizována, jednou provždy. Byla zrealizována za určitých podmínek.

„Bez vylití krve není odpuštění.“

Možná uslyšíme z úst někoho, že je to *přímo hrozné, věřit v náboženství, které požaduje krev*. Nebo někdo jiný může namítat, že *nechápe proč Bůh požaduje právě krev?*

A přesto musíme uvažovat o Kristově vylité krvi v souvislosti s naší záchranou. I když se to stává dnes velice nemoderní a mnohdy až staromódní záležitosti.

Ale ta skutečnost je zde stále. Je v Bibli a znamená vlastní podstatu celého křesťanství. Jeho zcela zřejmým rysem je odpuštění a vykoupení prostřednictvím krve. Bez ní bychom zachráněni nebyli. **Krev je symbolem Kristovy smrti.** Při každé příležitosti, když se schází věřící lid, tak si připomíná právě to, co Ježíš vykonal pro nás a za nás.

Prolil svou nevinnou krev. To není jenom nějaký slovní obrat, to je skutečnost smrti Ježíše na kříži. Potupné smrti za každého člověka.

Co tedy říká Bible o krvi Ježíš Krista?

1. krev vykupuje: 1.Petr 1,18-19: „*Víte přece, že jste z prázdnoty svého způsobu života, jak jste jej přejali od otců, nebyli vykoupeni pomíjitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem, nýbrž převzácnou krví Kristovou.*“ Byli jsme **vykoupeni z d'áblových spárů a také z moci zákona.** Zákon odsoudil každého z nás, ale všechny jeho požadavky na naši osobu uspokojil Kristus. A to by se nikdy nepodařilo ani všemu zlatu na celém světě, ani stříbru nebo drahému kamení dohromady. Znovu snes si uvědomujeme, že vykoupení znamená, že něco „*koupíme nazpět*“, že to „*znovu získáme koupí.*“ Dábel nás dostal zadarmo, ale Kristus nás vykoupil a přivedl zpět tam, odkud jsme vyšli.

2. krev Krista nás přibližuje k Bohu: apoštol Pavel v listu Efezským 2,13 napsal: „*Ale v Ježíši jste se nyní vy, kdysi vzdáleni, stali blízkými pro Kristovu prolitou krev.*“ Když jsme byli „*odloučeni od společenství Izraele, bez účasti na smlouvách Božích zaslíbení, bez naděje a bez Boha na světě.*“ Efez. 2,12. Ježíš Kristus nás přiblížil k Bohu. „*Nyní však není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši.*“ Řím.8,1. **Vykoupený hříšník nikdy nebude muset stát tvář v tvář Všemocnému Bohu na jeho**

soudu. Na tom místě už místo nás stál Kristus.

3.krev Ježíše přináší pokoj: v listu Koloským 1,20 je napsáno: „... a skrze něho, že usmíří všechno tvorstvo jak na nebi, tak na zemi, že způsobí pokoj jeho krví prolitou na kříži.“ Na světě nikdy nebude pokoj, pokud jej lidé nezačnou hledat **v kříži Ježíše Krista**. I kdyby dělali cokoli, i kdyby vynalezli cokoli, nikdy člověk nenajde pokoj svědomí, pokoj duše, vnitřní pokoj, dokud se nezastaví pod křížem Ježíše Krista. Pod křížem najde člověk klíč k záhadě pokoje. Dnes je čas zastavení pod křížem Ježíše Krista. Dnes smím přinést všechny své hříchy, pochybnosti, nenávisť, zlost, ale také své dobré smýšlení o sobě, pod **Ježíšův kříž a nalézt pravý pokoj**.

4. krev Ježíše ospravedlňuje: apoštol v listu Římanům 5,9 napsal: „Tím spíše nyní, když jsme byli ospravedlněni prolitím jeho krve, budeme skrze něho zachráněni od Božího hněvu.“ To znamená, že se zde **mění naše postavení před Bohem**. To znamená změnu viny v nevinu a změnu odsouzení v odpuštění. Hříšník, který činí pokání, hříšník, jemuž je pro krev Ježíše Krista odpuštěno, získává nazpět všechna svá bývalá práva. „Kdo vznese žalobu proti vyvoleným Božím? Vždyť Bůh ospravedlňuje! Kdo je odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás.“ Řím.8,33-34. Bůh se na nás dívá skrze svého Syna, Ježíše, jako bychom nikdy nezhřešili. To je ospravedlnění.

5. krev očisťuje: v 1.listu Jana 1,7 je napsáno:

„Jestliže však chodíme v světle, jako on je v světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očisťuje od každého hříchu.“ Od každého hříchu, to je velice důležité slovo. **Od každého**. Ne od nějakých hříchů, ne jen částečně, ale ode všech hříchů. Každá lež, rozmrzelost. Každá špatnost, špinavost, každá nečestnost v jednání. Naše pokrytectví, zlé myšlenky a žádosti – to všechno je Kristovou krví očistěno a smazáno.

Před časem se stal tento příběh v Londýně. Sešla se tam jednou velká společnost významných osobností a mezi ně byl pozván i jeden kazatel. Na tom večírku hrála a zpívala své písně jedna mladá dáma. Obojí dopadlo na výbornou, její vystoupení zanechalo ten nejlepší dojem a všichni byly okouzleni a uchvázeni. Když hudba dozněla kazatel vstal a šel k té mladé dámě a velice mile a taktně jí do oči řekl:

*„Když jsme vás slyšel hrát a zpívat, řekl jsem si, jaký by to musel být ohromný prospěch, kdybyste zpívala na oslavu Ježíše Krista a svůj talent věnovala Jemu. Nezlobte se na mě, ale v Božích očích jste právě takovým hříšníkem jak opilec, který se válí někde u silnice v příkopu. Ale na druhé straně mám to potěšení a opravdu velikou radost, že vám mohu říct, že **krev Ježíše Krista, vás může očistit od každého hříchu**.“* Mladá žena vyskočila jako by ji uštknul had a pobouřeně se začala ohrazovat, ale to kazatele nijak nevyvedlo z míry a klidně odpověděl: „Milá slečno, nechtěl jsem vás nijak urazit, ale modlím se za to, aby vám to ukázal Boží Duch, co jsme vám řekl já.“

Pak se rozešli domů. Domů se vrátila i ona mladá dáma. Lehla si, ale nemohla usnout. Stále se jí v myšlenkách vracel obličej onoho kazatele a v uších ji zněla jeho slova. Byly skoro dvě hodiny po půlnoci, když už to nemohla vydržet, vyskočila z postele, vzala tužku a papír a se slzami v očích, které se jí draly do očí, napsala slova básně, kterou máme i v našem kancionálu jako píseň:

*Tak jakýž jsem, ač nemám nic,
však, že mi krev tvá kyne vstříc
a že mě voláš víc a víc:
Beránku Boží k tobě jdu!*

*Tak, jakýž jsem, a nečekám,
bych obmyl se neb spasil sám,
v tě samého jen spoléhám,
Beránku Boží k tobě jdu!*

*Tak, jakýž jsem, pln neřest,
však zdraví, světla radosti,
v tvém lůnu doufám nalézt:
Beránku Boží, k tobě jdu!*

*Tak, jakýž jsem, ač všechno víš,
mne přijmeš, spasiš, potěšíš,
vždyť ty svých slibů nerušíš:
Beránku Boží k tobě jdu!*

Uvědomila si, že je hříšná a potřebuje Spasitele.

A tím jediným Spasitelem je Ježíš Kristus, Boží Syn. Ale milí bratři a sestry, s Kristem se neloučíme na kříži, kdy mu z jeho rukou, nohou i boku teče krev. **To není konec!!!** S kříže ho sundali a opatrně uložili do skalního hrobu. Před jeho vchod přivalili veliký balvan a postavili k němu stráž. Ale pak přichází vítězství Krista nad smrtí i hříchem. **Kristus žije.**

Milí přátelé, stále trvá čas Boží milosti, kdy každý člověk může přijít ke Kristu s prosbou o odpuštění hříchů. S prosbou o nový počátek ve svém životě. Zvláště dnes, kdy si připomínáme smrt Krista. Smrt Beránka Božího, který snímá hříchy světa. **Je to Beránek Boží, který snímá i hříchy moje.** Židům 10,19: *Protože Ježíš obětoval svou krev, smíme se, bratři, odvážit, vejít do svatyně cestou novou a živou, kterou nám otevřel zrušením opony- to jest, obětováním svého těla. Máme-li tedy tak velikého kněze, nad celým Božím domem, přistupujme před Boha s opravdovým srdcem a v plné jistotě víry, se srdcem očištěným od zlého svědomí a s tělem obmytým čistou vodou. Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.*

To je povzbuzení pro nás na naší životní cestě. Mohu procházet různými úskalími, různými zkouškami. Ale jedno musím mít na paměti, že **ten, kdo nám dal zaslíbení je opravdu věrný. Věrnost dokázal na golgotském kříži a my jsme zachráněni pro věčnost v jeho království.**

Milí přátelé prožijte letošní Velký pátek ve zvláštním pokoji a uvědomění si, že Ježíš Kristus pro naši záchranu vykonal všechno. Dnes můžeme k Němu v pokání přijít a vyznat svůj hřích. Přijmout nový počátek v našich životech. Život s Ježíšem Kristem.

At' se děje cokoli, at' se stane cokoli, jsme ve rukou toho nejlepšího, našeho Pána!

Mnoho Božího pokoje a požehnání. Mnoho sil a vytrvalosti.

Myslíme na Vás a modlíme se.

Jiří Kaleta s rodinou.